

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

contacts

PIETRE ÎN DRUM SAU PE DRUM?

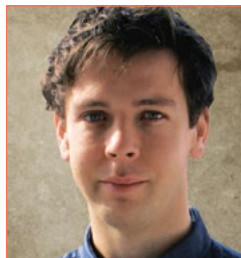
Supraviețuiește puhoiului

O simplă agrafă de hârtie

Și cât valorează ea

Piscuri și văi

Și semnificații ascunse

NOTA EDITORULUI BOLOVANI ȘI POVERI

În mitologia greacă Sisif era cunoscut ca maestru al șiretlicurilor și cel mai viclan dintre oameni. Zeii au fost atât de nemulțumiți de șiretlicurile și de falsitatea lui încât în cele din urmă l-au pedepsit în viața de apoi să împingă un bolovan uriaș sus pe un deal abrupt.

Bolovanul fusese vrăjit astfel încât Sisif să nu poate să-și termine munca: ori de câte ori se apropia de vârful bolovanului se rostogolea la vale, din nou și din nou, la nesfârșit, întreaga eternitate.

Este, bineînțeles, doar o poveste, dar putem relaționa cu ea. Nu te simți și tu uneori de parcă ai împinge un bolovan la deal, ca pe urmă să se rostogolească iar la vale? Sau poate că se rostogolește chiar peste tine.

Din fericire, spre deosebire de Sisif, noi avem o cale de scăpare din ciclul descurajator de a munci fără niciun rezultat sau de a ne împotmoli în repetate rânduri într-o situație dificilă sau nesănătoasă. Soluția este în Cuvântul lui Dumnezeu: „Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, și El te va sprijini. El nu va lăsa niciodată să se clatine cel neprihănit”.¹ „Ferice de cel ce rabdă ispita. Căci, după ce a fost găsit bun, va primi cununa vieții pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce-L iubesc”.²

Primul verset ne învață să-L lășăm pe Dumnezeu să poarte poverile până nu ne trag în jos și nu ne copleșesc. Este o ușurare să știm că putem depinde de El, dar asta nu înseamnă că Dumnezeu ne va rezolva în mod magic toate problemele. De cele mai multe ori El dorește ca noi să creștem și să învățăm din lucrurile care ne vin în cale; aici intervine cel de-al doilea verset.

Credința noastră Îi permite lui Dumnezeu să ne ajute cu poverile noastre și să ne ducă către victoriile din viitor. Noi știm că vom atinge vârful dealului și că vom putea merge mai departe. Nu se compară deloc cu sârmanul Sisif.

Samuel Keating
Editor executiv

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

Contactus
în atenția lui: Christian
C.P. 129, O.P. 72
cod 032468
București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com

Editori	Samuel Keating
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

© 2016 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-188-X

1. Psalmul 55:22

2. Iacov 1:12

JURNALELE MELE

DE JOYCE SUTTIN

FĂCEAM CURĂȚENIE MAI PROFUNDĂ ȘI ÎMI ORGANIZAM LUCRURILE. Dintre toate locurile în care am locuit, aici eram de cel mai mult timp și am acumulat o mulțime de lucruri. Așa am ajuns să dau și de o cutie plină cu vechile mele jurnale.

Să vă explic. Acestea nu sunt jurnale cu întâmplări din viața mea. Îmi scrisesem în ele rugăciuni și răspunsuri la rugăciuni, versete din Biblie pe care le invocasem și, cel mai important, sfaturi personale pe care le promisem de la Iisus în momentele mele de meditație, instrucțiuni care m-au călăuzit și m-au ajutat în luarea deciziilor. Nu le mai deschiseseam de ani buni și de multe ori fusesem aproape să le arunc. Jurnalele sunt de diferite mărimi și forme și de-abia mai poți citi din ele, fiindcă eu nu scriu prea citeț.

Mi-am reamintit de unele peri-

oade mai dificile din viața mea, când am avut multe lucruri care păreau că merg rău. Gândind în urmă la acele vremuri eram bucurată că le-am depășit și nu prea vroiam să mai retrăiesc acele încercări și amintiri vechi.

Însă acum, că am luat jurnalele în mână și am început să le citesc, m-au surprins două lucruri. Unu: Dumnezeu m-a iubit întotdeauna și a avut grijă de mine, chiar și în cele mai întunecate perioade din viața mea. Iar doi: El mi-a răspuns întotdeauna la rugăciuni.

Citind prin jurnale, dificultățile din trecut s-au topit și tot ce vedeam era grija lui Dumnezeu în viața mea, călăuzindu-mă pe cărările dificile și în deciziile grele și ajutându-mă să-mi țin ochii ațintiți asupra Lui. Versetele biblice au prins viață și am văzut că deși nu le înțelesesem la momentul respectiv, Dumnezeu mi-a răspuns la rugăciuni și m-a ajutat să

depășesc situațiile. Și, mai presus de asta, am înțeles că credința pe care o am azi se bazează pe toate lecțiile pe care le-am învățat din momentele cele mai dificile din viața mea.

Dacă treci prin perioade confuze sau dificile, îți recomand să îți notezi gândurile. Notează versetele biblice pe care dorești să le revendici. Notează cuvintele pe care Dumnezeu îți le-a dat în momentele tale personale de rugăciune și păstrează-le. La momentul respectiv s-ar putea să nu-ți vezi calea, dar dacă ai încredere în dragostea și în promisiunile Sale și nu renunți, El te va ajuta să răzbești, iar în final vei înțelege și vei fi recunoscător că vei putea privi în urmă la tot ce a făcut El.

JOYCE SUTTIN ESTE
PROFESOARĂ PENSIONARĂ ȘI
SCRIITOARE ȘI TRĂIEȘTE ÎN
SAN ANTONIO, SUA. ■

PIETRE ÎN DRUM SAU PE DRUM?

DE MARIA FONTAINE, ADAPTAT

ESTE DE ÎNȚELES SĂ SIMȚI O OARECARE NELINIȘTE FAȚĂ DE CEEA CE TE AȘTEAPTĂ ÎN VIITOR. Poate fiindcă privești în urmă și vezi dificultățile, incertitudinea și probabil eșecurile care ți-au clătinat viața. S-ar putea ca necazurile și dezamăgirile care au fost destul de copleșitoare să mai apese pe sufletul tău. De aceea viitorul poate părea intimidant.

Dar iați vestea cea bună! În ciuda lucrurilor care pot să ne întoarcă viața pe dos fără nici o avertizare, noi avem promisiunile fără greș ale lui Dumnezeu că El va fi lângă noi ca să ne ghideze și să ne întărească și ca să ne aducă în inimi pacea, mângâierea și credința Sa.

El este lângă noi să ne ajute să continuăm prin furtunile și necazurile vieții. El este cu noi ca să ne călăuzească către speranța și lumina unei zile noi cu El. El poate chiar folosi dificultățile cu care ne confruntăm ca să ne întărească și să ne ajute să mergem mai departe.

Imaginează-ți asta: Ești lovit în continuu de o ploaie de pietre. Te

simți de parcă ai fi lovit de o avalanșă. Aceste pietre sunt problemele și eșecurile și situațiile descurajatoare, suferințele și necazurile care fac parte din viața aceasta.

Cred că toți ne confruntăm cu asemenea ploie de „pietre” de condamnare, depresie, durere sau frică. Vestea bună este că nu trebuie să le lăsăm să ne strice viitorul. Cum ne afectează ele viețile are foarte mult de-a face cu atitudinea noastră față de ele. Aceste „pietre” cu care ești lovit ar putea fi doar rezultatul unor lucruri percepute greșit, a unor neînțelegeri sau a unor imaginații greșite. Sau poate că sunt bazate pe realitate. Dar, în orice caz, noi avem un Salvator care ne poate ajuta să îndepărtăm ce nu este adevărat, care aduce ceva mai bun din dificultățile adevărate și ne ajută să trecem de provocări ca să ajungem mai înțelepți, mai puternici și mai asemănători Lui.

Când ne concentrăm atenția asupra promisiunilor lui Dumnezeu și asupra dragostei Lui pentru noi și pentru cei dragi nouă, aces-

te „proiectile” care amenință să ne distrugă vor cădea și se vor sfărâma pe jos la picioarele noastre, acolo unde ploaia iubirii Sale le poate transforma într-o potecă solidă care să ne ajute în calea noastră.

Ai văzut vreodată calcar spart? Pare pietriș murdar, dar când este pus pe un drum de pământ se întâmplă ceva uimitor. Ploile nu îl spală. În schimb, calcarul reacționează cu apa devenind o suprafață foarte tare, asemănătoare cimentului, care preschimbă drumul de pământ, care se strică ușor, într-un drum foarte rezistent la apă și eroziune.

La fel este și cu transformarea pe care o poate aduce Dumnezeu în viețile noastre. Când refuzăm să ne lăsăm învinși de problemele noastre și alegem să I le aducem Lui, El ne poate arăta cum să le transformăm în hotărâre și într-o credință mai mare.

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL EI, PETER AMSTERDAM, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ■

Mereu credința!

DE IRIS RICHARD

CÂND PRIVESC ÎN URMĂ LA MOMENTELE DE RĂSCRUCE DIN VIAȚA MEA – momentele în care mi se pare că am cotit greșit sau că planurile și țelurile mele au avut de suferit – îmi dau seama că credința mea a jucat un rol major și m-a ajutat să trec prin situațiile adverse.

Deoarece muncesc de peste 30 de ani ca misionară, în mare parte în activități de voluntariat în comunitate în țări străine, credința a fost și este pentru mine o forță motivatoare în munca mea și în viața privată. Am învățat să am încredere că indiferent de problemă există o lumină și o rază de speranță la capătul tunelului.

Când cel de-al doilea copil al meu s-a născut prematur, cu două luni înainte, cu plămânii nedevelopate

și cu inima slabă, am fost devastată. Doctorii au avut îndoieli în ceea ce privește șansele lui la o viață normală și a fost pus o lună într-un incubator. Frica de a-mi pierde copilul parcă m-a sugrumat, dar ținându-mă de credință am reușit amândoi să trecem peste lunga așteptare până ce am putut pleca din spital cu greutatea propice și cu aprobarea medicilor că el era sănătos.¹

Când, după 13 ani de activitate în Asia de Sud-Est, proiectul nostru acolo s-a terminat brusc iar eu și familia mea, dintre care trei erau copiii mici, am fost nevoiți să o luăm de la capăt într-un loc nou, credința ne-a dat curaj și putere să ne lansăm cu toată inima în necunoscut.²

Pierderea unuia dintre copii de leucemie în 2003, după doi ani lungi de chimoterapie, m-a adus la limita disperării. Credința m-a însoțit pe drumul durerii și al pierderii până când am putut ajunge la un moment mai bun.³

Când m-am simțit neputin-

cioasă în a ajuta pe cineva drag care se lupta cu o dependență de droguri mi s-a rupt sufletul să văd problemele din căsnicia lui și din viața profesională. Credința mi-a dat speranță când totul părea fără speranță și puterea să cred că lupta poate fi câștigată.⁴

Pe parcursul celor 21 de ani de muncă pe continentul african, cu toată insecuritatea și sărăcia, credința mi-a fost pavăză. Ea mi-a dat curajul și tăria de a rezista când nu înțelegeam ce se întâmplă sau când nu mai aveam energie să continui.⁵

Credința în Dumnezeu a făcut din nou și din nou ca situațiile adverse să fie posibile de trecut, fericirea mai tangibilă, dezamăgirile mai tolerabile, pierderile mai suportabile și îmi dă garanția că soarele va străluci din nou, întotdeauna.

IRIS RICHARD ESTE CONSILIERĂ ÎN KENYA, UNDE ESTE ACTIVĂ ÎN COMUNITATE ȘI ÎN MUNCĂ VOLUNTARĂ DIN 1995. ■

1. Vezi Evrei 11:1,6.
2. Vezi Marcu 9:23.
3. Vezi Romani 8:18.
4. Vezi 1 Ioan 5:4.
5. Vezi Romani 4:20-21.

DE DINA ELLENS

SUPRAVIETUIND UNEI SITUAȚII DIFICILE

ACELE PRIME CÂTEVA MINUTE ÎN CARE AM PRIMIT VESTEA AU FOST DEVASTATOARE. Am simțit de parcă toată lumea mea se prăbușea. Am reușit cumva să ies împleticindu-mă din biroul șefului meu. Cuvintele lui încă îmi răsunau în minte: „Din cauza situației curente trebuie să restructurăm. Așa că vrem să te întrebăm dacă pe moment nu ai accepta un program mai scurt de lucru”.

Poate ai trecut și tu printr-o astfel de situație. Fie că ai o slujbă cu normă întreagă sau, ca în cazul meu, cu jumătate de normă ca să îmi supli-

mentez venitul, veștile acestea sunt greu de primit. Ce faci atunci? Cum te aduni și mergi mai departe?

Iată ce m-a ajutat pe mine.

1 Să îmi amintesc continuu să rămân optimistă. Nu puteam face nimic în legătură cu decizia șefului meu, dar puteam hotărî cum să reacționez în acest caz. De fiecare dată când eram tentată să mă descurajez sau să fiu deprimată mă îmbrănceam să rămân pozitivă. Nu a fost ușor dar m-am forțat să fac lucrul acesta.

-
1. Ieremia 29:11
  2. Romani 8:28,31
  3. Psalmul 31:21
  4. Matei 6:34
  5. Ioan 16:33

 2 Să îmi amintesc că indiferent de situație, Dumnezeu era de partea mea. El mă iubește iar dragostea Lui nu s-a schimbat. Situația mea exterioară s-a schimbat însă continui să am aceeași fundație solidă în iubirea constantă a lui Dumnezeu pe care să mă sprijin.

Am încercat să nu uit asta citind Biblia și lăsându-L pe Dumnezeu să-mi vorbească prin ea. Iată câteva versete care m-au ajutat: „Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace, și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde”.¹ „Știm că toate lucrurile lucrăză împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său. Deci ce vom zice noi în fața tuturor acestor lucruri? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?”² „Binecuvântat să fie Domnul, căci Și-a arătat în chip minunat îndurarea față de mine: parc-aș fi fost într-o cetate întărită”.³

 3 Să ascult muzică creștină încurajatoare cum ar fi „You Lift Us Up” (Tu ne ridici) de Paul Baloche și „Come to Me” (Vino la Mine) de Jenn Johnson. Aceste cântece și altele asemănătoare pot fi găsite pe YouTube iar pe mine m-au ajutat să îmi țin mintea plină cu gânduri pozitive.

 4 Să am prieteni sinceri care să mă asculte cu înțelegere și să se roage pentru mine. Acești prieteni m-au ajutat să apreciez că am pe cineva la care pot să apelez în asemenea momente. Când am devenit foarte ocupată au început să apară ziduri între noi și să ne îndepărtăm unul de celălalt. Dar când m-am smerit și am arătat că emoțional aveam nevoie de ei atunci toate barierele au căzut. Și astfel am devenit mai apropiați după această experiență.

 5 Să iau lucrurile unul câte unul, după cum a spus Iisus: „Nu vă îngrijorați, dar, de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei”.⁴ În loc să îmi plănuiesc tot viitorul încerc să îmi pun unul sau două țeluri pe zi. Dacă mă ocup de ele mă simt încurajată că am reușit să mă ocup de unele din lucrurile pe care le-am tot amânat de mult timp.

 6 Să îmi număr mai des binecuvântările și să învăț să văd mai clar toate felurile în care am fost binecuvântată. Chiar și lucrurile cele mai mărunte, pe care le considerasem obișnuite, m-au încurajat și m-au motivat.

 7 Ultimul, dar cel mai important lucru, să îmi păstrez strânsă legătura cu Iisus. El a spus: „În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea”.⁵ M-am gândit că dacă petrec mai mult timp cu El voi avea mai multe calități de învingător.

Zi după zi, pe măsură ce am pus în practică aceste sugestii, lucrurile s-au îmbunătățit. Chiar dacă circumstanțele nu s-au schimbat, am început să fiu mai optimistă și mai recunoscătoare și astfel să văd lucrurile cu alți ochi, mai bine.

În orele de muncă continuam să fac tot ce puteam cu tot sufletul. Uneori a trebuit să fac ceva ce nu mai făcusem niciodată, cum ar fi să merg în oraș la magazinele angro și să caut obiecte de decór. Apoi să îmi dau seama cum să asamblez coșurile din nuiele, dovleci și frunzele artificiale de arțar ca să creez un decór atractiv de toamnă.

După vreo lună am primit din nou slujba mea cu normă întreagă. După cum îți imaginezi am fost foarte fericită și ușurată. Și deși situația mea s-a îmbunătățit, vreau să păstrez și eu sugestiile pe care ți le-am prezentat. Dacă situația mea se va schimba din nou – ceea ce sunt sigură că se va mai întâmpla – acum am ceva solid pe care să mă bazez pentru acele zile negre când lumea mea va părea că se prăbușește.

DINA ELLENS TRĂIEȘTE ÎN WEST JAVA, INDONESIA, UNDE ESTE ACTIVĂ ÎN MUNCĂ VOLUNTARĂ. ■

O SIMPLĂ AGRAFĂ DE HÂRTIE

DE CURTIS PETER VAN GORDER

AI AUZIT DE UN TÂNĂR PE NUME KYLE MACDONALD CARE, pornind de la o agrafă de hârtie, a dat-o la schimb și a făcut o serie de schimburi până a ajuns să obțină o casă? Surprinzător că a avut nevoie doar de 14 astfel de schimburi pe durata unui singur an ca să își atingă țelul. Drumul lui a fost: agrafă pentru stilou, apoi o clanță rotundă, o sobă, un generator, un butoiș de bere, un snowmobile, o excursie în Yahk, un autocamion, un contract de înregistrare, un contract de închiriere de un an pentru un apartament în Phoenix, o după-amiază cu Alice Cooper, un glob de zapadă mecanic, un rol cu replici într-un film, până la o casă în Kipling, Sk, Canada.

Kyle a spus: „Am pornit într-o aventură în care acea agrafă parcă le ținea, simbolic, pe toate laolaltă

și așa mi-a fost foarte ușor să-mi amintesc”. Iisus a folosit de multe ori astfel de obiecte în învățăturile Sale când ne-a spus că împărăția lui Dumnezeu este ca o perlă, ca o ușă, ca o sămânță, ca pâinea, ca apa, ca o comoară, ca un pom roditor, ca o viță de vie, etc. Tot așa cum Kyle a folosit agrafa ca punct de referință pentru ideea sa, cred că putem folosi povestea sa aplicând câteva din aceste concepte vieții noastre de credință.

Kyle a fost inspirat de un joc din copilărie cu datul la schimb, joc numit „Mai mare și mai bun”. El s-a întrebat dacă ar putea lua ideea acestui joc și a o transpune în realitate. În loc să se joace cu piesele jocului, el a dat la schimb obiecte reale până a ajuns să aibă o casă. Multe din marile descoperiri și inovații din istorie implică realizarea de conexiuni și aplicarea unei idei la alta. De obicei

aceasta implică legarea imaginarii de realitate – trebuie să vii mai întâi cu ideea iar apoi începi să te întinzi după ea.

Ce l-a determinat pe Kyle să continue un an întreg cu aceste schimburi de la agrafă la casă? Unul dintre factori a fost distracția. Kyle a spus că a fost motivat să continue această călătorie a sa pentru a obține ceea ce își dorea; dar i-a și plăcut foarte mult. Ne ajută foarte mult să ne realizăm viziunea dacă ne bucurăm de ceea ce facem și o privim ca pe un pas spre un final mai grozav.

Kyle privi către biroul său și nu văzu decât o agrafă roșie de hârtie și se gândi să își înceapă aventura de acolo. Trebuie să începem și noi cu puținul pe care îl avem înaintea să ajungem acolo unde dorim să fim. Kyle se întreabă: *La ce bun o agrafă roșie de hârtie?* Ne-am putea pune și noi aceeași întrebare: *Care este*

1. <http://elixirmime.com>

potențialul acestei idei? Unde poate duce? Ce pași aș putea face ca să ajung mai aproape de acest țel?

Iisus ne-a încurajat să avem credință nebunească atunci când a spus că dacă am avea chiar și numai puțintel de credință – atât de mică cât o sămânță – am putea muta munții obstacolelor. Moise a pățit la fel când Dumnezeu i-a spus să se uite mai bine la ce avea în mână, ceea ce era doar un toiag de lemn dar cu care a despărțit Marea Roșie și și-a eliberat poporul de sclavie.

Povestea cu agrafa roșie este în mare parte despre a-ți pune ideile în

rește El să mergem. Tot așa cum a recunoscut Kyle că inspirația lui era o idee bună, așa trebuie să facem și noi. Când ne lovește inspirația trebuie „să prindem străfulgerarea aceea într-o sticlă” ca să o folosim pe viitor.

Nu după mult timp Kyle și-a dat seama că face ceva mai mult decât simplul schimb de obiecte; el le împlinea oamenilor dorințele lor. El le dădea oamenilor ceva ce puteau folosi. El conecta oamenii care aveau ceva ce nu le mai trebuia cu cei cărora le trebuiau acele lucruri.

putea spune că putea să se oprească acolo fiindcă locuia într-o casă, însă el nu s-a simțit satisfăcut pentru că nu era casa lui, scopul cu care pornise în această călătorie. Dacă nu ne mulțumim cu locul doi atunci îi dăm lui Dumnezeu ocazia să ne dea cu adevărat ceea ce a promis.

Povestea lui Kyle este un exemplu bun despre a vedea posibilitățile pe care alții nu le văd. Mă face să mă întreb ce alte ocazii am pierdut eu din cauza lipsei de credință sau de viziune, pe ce ape aș fi putut merge, ce munți aș fi putut muta din loc, ce râuri aș fi putut traversa dacă aș fi avut mai multă credință. Povești precum cea a lui Kyle ne dau cu siguranță un precedent și un exemplu că lucruri aparent imposibile ne stau la dispoziție.

Când ai credință pentru o idee care ajunge să se materializeze, aceasta îi inspiră și pe alții. Kyle a observat: „Sunt oameni din întreaga lume care spun că au agrafe de hârtie prinse de calculatorul lor, sau pe birou, sau la cămașă, ceea ce dovedește că orice este posibil și cred că, într-o anumită măsură, este adevărat”. MacDonald spune că această experiență a ajuns să fie mai palpitantă decât scopul final. „Acesta nu este sfârșitul. S-ar putea să fie sfârșitul acestei părți a poveștii, însă povestea va continua”, spune el. Acum el îi inspiră și pe alții ca orator motivațional și a vorbit pentru peste 50.000 de oameni de pe patru continente.

CURTIS PETER VAN GORDER
ESTE SCENARIST ȘI MIM¹ ÎN
GERMANIA. ■

acțiune. O idee poate fi foarte ușor înlăturată imediat ce apare ca fiind ne semnificativă, dar dacă ne facem timp să confirmăm că este ceea ce trebuie să facem, atunci nu ar trebui să renunțăm în perioada în care ne chinuim să o dezvoltăm. Este esențial să ne ținem până la capăt de plan.

Când avem o inspirație ar putea fi Dumnezeu care ne vorbește ca să ne pornească în direcția în care do-

Și noi, în interacțiunea noastră cu ceilalți, ar trebui să privim mai profund decât simplele aparențe ca să aflăm ce are nevoie cu adevărat persoana. Când reușești să obții ceea ce îți dorești este mai mult decât bogăție și obiecte; implică să dezvolti relații cu oamenii pe care îi întâlnești în calea ta.

Aproape de sfârșitul acestui drum, Kyle a primit un contract de închiriere de un an pentru o casă. Unii ar

Semnul

DE SHARON GALAMBOS

TREBUIE SĂ MĂRTURISESC CĂ NU AM FOST NICIODATĂ GENUL DE OM CARE CREDE ÎN VINDECĂRI MIRACULOASE. De fapt m-am cam mândrit că sunt „rațională”, „logică”, la care scepticismul este o parte integrantă. Poate și fiindcă simțeam că ceea ce ni se întâmplă face parte dintr-un mare plan – destinul nostru. Cred că eram și eu precum evreii care I-au cerut lui Iisus „un semn”.

Sănătatea este unul dintre lucrurile pe care le putem foarte ușor lua de la sine înțeles, atunci când ne simțim bine. Dar când se întâmplă ceva, atunci, parcă pentru prima oară, ne trezim la realitate.

Odată, în cariera mea, când lucram ca profesoară într-un centru de voluntariat, am avut experiența distractivă de a sta în mansardă cu o altă voluntară din Anglia. A fost super, mai puțin faptul că mansarda nu era destul de înaltă ca să stăm în picioare și trebuia să umblăm prin cameră aplecate. Pe mine nu m-a prea deranjat deoarece foloseam camera mai mult doar pentru dormit.

Însă cu timpul am observat că mă cam durea spatele și îmi înțepenea gâtul, ca atunci când dormi într-o poziție greșită. Toți avem câteodată dureri de spate dar la mine nu mai treceau. Mai degrabă s-au intensificat până au ajuns de nesuportat. Radiografiile nu au indicat nimic în neregulă, însă eu știam că ceva nu e bine.

Un prieten mi-a sugerat să merg la un doctor chiropractician, care m-a trimis să fac o tomografie. Îmi amintesc încă cum am stat de vorbă cu el, față în față, și a încercat să îmi explice grijuliu că am hernie de disc la două vertebre de la gât, pe unde treceau niște nervi. O mișcare bruscă putea deteriora acei nervi, lăsându-mă paralizată. O opțiune ar fi fost operația, pentru a corecta stricăciunea și a pune o grefă de os

din șoldul meu la gât, dar astfel aș fi rămas imobilă și nu mi-aș mai fi putut roti gâtul și nu aveam 100% garanția unui succes permanent. Cealaltă opțiune era durerea insuportabilă și posibilă paralizare în orice clipă. Am ales operația, realizată de însuși chirurgul șef al spitalului de neurochirurgie.

Totul era pregătit și își urma cursul logic. În seara dinaintea operației prietenii și colegii mei s-au adunat să se roage pentru mine. În timpul rugăciunii cineva a primit un mesaj de la Dumnezeu că El mă va vindeca complet fără operație. Uau, asta chiar nu intra în „cursul logic” al evenimentelor! Nu mai trebuie să spun că nu am dormit în noaptea aia, luptându-mă cu Dumnezeu. Mi-ar fi fost mai ușor dacă ar fi venit direct la mine într-o lumină glorioasă și dacă i-aș fi auzit vocea puternică din ceruri. Dar nu s-a întâmplat așa. El mi-a cerut să am încredere într-o voce ușoară și smerită, care nici măcar nu era a mea.

Lucrul uimitor a fost că, până să apară primele raze ale soarelui am simțit cum o pace îmi învăluie inima și mintea. Acum aveam credința că Dumnezeu mă va vindeca în mod miraculos. Am sunat la spital să-i anunț că renunț la operație și am primit un telefon de la chirurg să mă întrebe dacă nu cumva durerea mi-a creat o

cădere psihică. Era aproape sigur că mi-am pierdut mințile, mai ales când îi răspundeam: „Dumnezeu a spus că mă va vindeca El”.

Următoarea mea provocare a fost durerea. Până atunci luasem injecții de calmante tot la șase ore. Însă de data asta chiar am auzit personal vocea lui Dumnezeu, silențioasă dar convingătoare, menționând că dacă am credință să mă încred în El pentru vindecare, atunci ar trebui să am credință să mă încred în El și pentru dure-

re. De ceea nu m-am mai dus pentru următoarea injecție.

Nu am fost vindecată imediat și nu am scăpat instantaneu de durere. Însă, nu știu cum, dar am primit harul și puterea de a îndura următoarele câteva luni. Ce știu este că treptat durerea s-a atenuat și încet-încet am putut să-mi mișc capul și chiar să îl întorc dintr-o parte în alta. Procesul de vindecare a continuat până am ajuns să duc o viață normală din nou. Stai puțin! Normal? Oare nu cumva problema încă exista dar era mai puțin gravă, iar dacă îmi smucesc gâtul nervul se va rupe? Acele mici îndoieli au început să mă săcâie și am început să fiu super atentă cu mișcărilor mele.

Apoi interveni logica: o altă tomografie ar trebui să-mi arate cum stă situația. Și, ce să vezi, a doua tomografie nu a indicat nimic, ca și cum nu aș fi avut nicio problemă! Oare am fost chiar eu în prima tomografie? Eram entuziasmată!

Primul om căruia doream să-i arăt tomografia a fost chirurgul. Am mers la el la cabinet și i-am pus testul în față. Cu un zâmbet jucăuș i-am spus: „Ce puteți spune despre acest test?”

L-a studiat ceva timp apoi m-a privit și a răspuns: „Știi că sunt ateu. Din acest punct de vedere răspunsul meu ar fi că acesta este un fenomen care s-ar putea întâmpla, deși extrem de rar, poate unul la un milion. Însă după cum văd cu ochii mei trebuie să recunosc că acesta este un miracol”.

Concluzia finală este că nu am avut operația, deși au trecut mulți ani de atunci, și în fiecare zi când îmi mișc capul sau când mă întind, zâmbesc și văd că sunt propriul meu semn – un semn că Dumnezeu poate face miracole.

SHARON GALAMBOS ESTE MISIONARĂ,
PROFESOARĂ ȘI AUTOARE DE POVESTIRI
DESPRE PERSEVERENȚĂ PENTRU COPII.
EA LUCREAZĂ CU COPII CARE AU SUFERIT
DIFERITE TRAUME. ■

ÎNDOIALA din CREDINȚA MEA

DE JESSIE RICHARDS

AM CRESCUT CU IDEEA CĂ „CREDINȚA” ȘI „ÎNDOIALA” SUNT OPUSE. Credința era bună. Îndoiala era rea. Cu acest concept în minte chiar și întrebările păreau periculoase pentru că puteau duce la îndoială. Însă pentru un om curios intelectual, lucrul acesta este foarte dificil și țin minte că eu m-am chinat toată viața cu asta. Întrebările pe care încercam să nu le las în mintea mea variau de la a mă întreba dacă lui Dumnezeu chiar îi pasă așa de mult de anumite reguli menționate în Biblie, unele interpretate mai vag, altele foarte mult, până la majora și atotprezenta întrebare: Oare Dumnezeu există?

La un moment dat am avut ceva ce eu o văd ca o revelație, iar după aceea am aflat că mulți oameni de credință sunt de acord cu asta: Îndoiala nu este dușmanul credinței, ci chiar poate să o întărească. Răspunsurile au nevoie de întrebări tot așa cum întrebările au nevoie de răspunsuri.

Cum văd eu lucrurile este că dacă ești un credincios și îți pui întrebări de credință se pot întâmpla unul din două lucruri: fie, să spunem, că pierzi credință – în care caz înseamnă că credința ta nu a fost reală sau suficient de puternică – fie descoperi că, în ciuda luptei interioare, în ciuda tristeții, în ciuda in-

explicabilului și a întrebărilor fără răspuns, credința ta a rămas. Mie mi s-a întâmplat varianta a doua atunci când m-am lăsat să-mi explorez îndoielile.

De multe ori sunt frustrată că oamenii se așteaptă de obicei ca lucrurile să fie „ori așa, ori așa” și limitează totul, de la etnii la religii și până la Dumnezeu Însuși. Simțim nevoia de răspunsuri conclusive. Bun sau rău. Negru sau alb. Credință sau rațiune. Știință sau Dumnezeu. Cred că există puține lucruri în viață care să fie așa de simple. Și de asemenea cred că toată ideea cu Dumnezeu și credința este undeva peste catalogările noastre și ceva despre care nu putem fi conclusivi.

În final nu ne rămâne decât să luăm o decizie de credință. Eu aleg să am credință, să cred că există un Dumnezeu și dacă stau conectată la Puterea Sa Cerească mă face un om mai bun. Dorința mea de a fi pe cât de bună pot fi ca om este pentru mine un motiv suficient pentru credință. Poate că credința mea nu este „tradițională” iar uneori îmi lipsește acel sentiment de încredere simplistă pe care îl aveam înainte. Însă, în locul lui am câștigat conștientizare, smerenie și deschidere pe care sper să nu le pierd niciodată. Sunt flămândă să învăț fiindcă știu

Când cauți adevărul trebuie să pui întrebările bune. Cei lipsiți de adevăr nu întrebă niciodată nimic din cauză că egoul și aroganța lor îi împiedică. De aceea vor rămâne mereu ignoranți. Cei aflați pe calea cea bună a Adevărului sunt foarte motivați și copilăroși în căutările lor, pun mereu întrebări, doresc mereu să înțeleagă și să știe totul – și nu le este teamă să recunoască că nu știu un anumit lucru. Totuși, orice căutător de adevăr trebuie să-și învingă egoul înainte să poată vedea Adevărul. Dacă mintea stă în cale atunci inima nu poate vedea nimic. – *Suzy Kassem (n. 1975)*

că sunt atâtea pe care nu le știu.

Apoi urmează ideea că dacă într-adevăr există un Dumnezeu și dacă Biblia este Cuvântul Său, atunci cele două lucruri despre care El a spus că contează cel mai mult sunt: să-L iubim pe Dumnezeu și să ne iubim aproapele. Acestea sunt lucrurile pe care ar trebui să le fac, pe care pot să le fac și pe care le voi face. Pentru mine are o mai mare însemnătate să urmez aceste porunci principale și să fiu iubitoare și bună, tolerantă și iertătoare față de ceilalți – ființe umane create după imaginea lui Dumnezeu, fiecare de o valoare intrinsecă și nemăsurabilă – decât să încerc să înțeleg care sunt părerile și preferințele lui Dumnezeu în legătură cu anumite lucruri legate de stilul meu de viață și de alegerile mele personale sau de cele ale celor dragi mie, sau ale umanității în general.

Într-o dimineață, în timp ce îmi luam micul dejun, citeam Evrei 11, „capitolul credinței”, și am ajuns la versetul 6: „Și, fără credință, este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută”.

Obişnuiam să privesc acest verset ca și cum ar spune „dacă ai îndoieli înseamnă că îl nemulțumești pe

Dumnezeu”. Acum îl citesc mai diferit. Eu spun că există doar două lucruri pe care trebuie să le fac ca să am credință și să Îl mulțumesc pe Dumnezeu: 1) Să cred că El există, și 2) să cred că El îi răsplătește pe cei ce „Îl caută”. Eu cred că El există și L-am căutat cu sârguință – întrebările și îndoielile au fost o parte necesară în acest proces de „căutare cu sârguință”. Mi-am găsit pacea interioară știind că nu voi avea niciodată toate răspunsurile și este ok. Aceasta este o parte a credinței. Mai presus de toate El mă răsplătește cu prezența Sa. Știu că nu am cum să explic lucrul acesta unui om care nu are credință, dar știu că Îl cunosc și că aceasta îmi aduce o bucurie pură.

Deși nu pot spune că credința mea este mai puternică decât înainte de a începe această călătorie de îndoială, pot spune asta: am aruncat în credința mea cu orice fel de îndoială și credința mea încă stă în picioare.

JESSIE RICHARDS A PARTICIPAT LA PRODUCȚIA REVISTEI *ACTIVATED* (DUPĂ CARE SE TRADUCE REVISTA *CONTACTS*) DIN 2001 PÂNĂ ÎN 2012 ȘI A SCRIS ȘI EDITAT MATERIALE ȘI PENTRU ALTE PUBLICAȚII ȘI SITE-URI CREȘTINE. ■

SUBIECTE DE MEDITAȚIE

Pune întrebări

CREDINȚA ESTE O ÎNCREDERE RAȚIONALĂ, o încredere ce se bazează, meditativ și sigur, pe calitatea lui Dumnezeu că El este de încredere. – *John Stott (n. 1921)*

Îndoiala nu este opusul credinței; ci este un element al credinței. – *Paul Tillich (1886-1965)*

Îndoielile sunt furnicile din pantalonii credinței. Ele o țin trează și în mișcare. – *Frederick Buechner (n.1926)*

Relația dintre dedicare și îndoială nu este deloc una antagonistă. Dedicarea este mai sănătoasă nu dacă este fără îndoieli ci în ciuda îndoielii. – *Rollo May (1909-1994)*

Marii lideri ai lui Dumnezeu, precum Moise, au lăsat mereu loc și pentru îndoială. Trebuie să lași loc pentru Domnul, nu pentru certitudinile noastre; trebuie să fi smerit. – *Papa Francis (n. 1936)*

Cred că nu există suferință mai mare decât suferința provocată de îndoieli celor care doresc să creadă. Știi ce chin este, dar văd, cel puțin în mine, că acesta este procesul prin care credința se aprofundează. O credință care doar acceptă este o credință copilărească, care este bună pentru copii, dar la un moment dat trebuie să crești din punct de vedere religios, tot așa cum crești și în alte aspecte... Dacă simți că nu poți să crezi trebuie să faci măcar asta: ține-ți mintea deschisă. Ține-ți-o deschisă față de credință, continuă să o dorești, continuă să o ceri și lasă restul în seama lui Dumnezeu. – *Flannery O'Connor (1925-1964)*

Nu poți să stai eficient în picioare bazându-te doar pe credință „oarbă”. Trebuie să ai o credință „informată”, ceea ce obții atunci când crezi cu toată inima promisiunile Cuvântului. Știi că Dumnezeu le-a formulat și a declarat că sunt adevărate și știi că te poți baza pe asta. – *Gloria Copeland (n. 1942)*

Uneori îndoiala nu este o lipsă de credință, ci o expresie a ei. Uneori prin îndoială insiști ca Dumnezeu să fie luat în serios nu cu ușurință, insiști ca credința noastră să se bazeze și să se susțină pe altceva decât pe evocarea unor întâmplări vechi. – *Mark Buchanan (n. 1960)*

Pentru mulți oameni opusul credinței este îndoiala. Deci, cu aceasta în minte, țelul este să eliminăm îndoiala. Însă credința și îndoiala nu sunt opuse. Îndoiala este de multe ori un semn că credința ta este vie, este bine, explorează și cercetează. Credința și îndoiala... se pare că sunt niște parteneri de dans excelenți. – *Rob Bell (n. 1970)*

Pentru mulți dintre noi pericolul mare nu este că vom renunța la credința noastră. Ci că vom fi atât de distrași, grăbiți și preocupați încât ne vom mulțumi cu o variantă mediocră. – *John Ortberg (n. 1957)* ■

PISCURI și VĂI

DE ELSA SICHROVSKY

RECENT AM CITIT ROMANUL *THE SCREWTAPE LETTERS (SCRISORILE LUI SFREDELIN)*, de C. S. Lewis, care este corespondența fictivă dintre un diavol senior pe nume Screwtape (Sfredelin) și un diavol tânăr pe nume Wormwood. Aceste scrisori includ detalii fascinante despre strategiile lui Satana de a sabota progresul meu spiritual, relația mea cu Dumnezeu și interacțiunea mea cu alții. Într-una dintre scrisori se vorbește despre suferințele și coborâșurile vieții umane, ceea ce eu numesc „piscuri și văi”.

Într-o scrisoare cei doi diavoli discută despre pericolul „uscăciunii și tristeții” pe care o resimte țința lui Wormwood. Screwtape îl avertizează că Dumnezeu a intenționat să folosească aceste momente pentru a întări credința tânărului om și îl sfătuiește pe Wormwood să se asigure că tânărul nu înțelege cât de normale sunt văile și să-l convingă că această apatie și deprimare a sa este permanentă. Citind asta mă gândesc și la ciclul vieții mele cu piscuri și văi și la

ceea ce am învățat eu din văile mele.

M-am bucurat cu siguranță de „piscuri” în viața mea: perioade de succes în muncă, de progres cu studiile, de prieteni, de sănătate, de comuniune plăcută cu Iisus și de lectură inspirantă din Biblie. Dar am cunoscut și „văi” precum cea care m-a chinuit recent. A început cu o dificultate la muncă, urmată de probleme cu studiile, comunicare dificilă cu cei dragi și în final o problemă de sănătate. Eram la pământ din toate punctele de vedere și nu aveam nici un chef să citesc Biblia sau să mă rog.

Valea mea părea că se întinde la nesfârșit și mă înghite în vidul ei întunecat și mă învelește cu disperare. Am simțit de parcă Dumnezeu și-a făcut bagajele și a dispărut. L-am implorat să fie aproape de mine, să mă scoată din probleme și să mă lase să simt prezența Sa, însă El părea distant și mut. *Ce s-a întâmplat? Cu ce am greșit?* mă întrebam în disperare.

Am încercat să folosesc puterea voinței și m-am străduit să recrez entuziasmul și culmea spirituală de care m-am bucurat când eram în vârf, însă nu a făcut decât să mă ex-

tenueze și să mă descurajeze și mai mult. În final mi-am dat seama că credința nu poate fi măsurată prin ceea ce simțim, pentru că așa cum a spus Pavel: „Umblăm prin credință, nu prin vedere”.¹ Dacă mă concentrez asupra emoțiilor mele schimbătoare și de obicei negative nu fac decât să mă afund și mai mult în îndoieli, iar încercările mele sunt și mai greu de suportat.

Citind *The Screwtape Letters* mi-a confirmat ceea ce am descoperit și eu în perioadele mele de declin. Dificultățile mele nu erau un semn că L-am dezamăgit pe Dumnezeu sau că El m-a abandonat pe mine. Mai degrabă acestea sunt niște experiențe umane, deși dureroase, normale într-o lume în cădere. Deși simțeam că voi rămâne pe vecie în mizeria mea totuși am descoperit că toate văile se termină la vremea știută de Dumnezeu, iar eu ies din ele cu o credință înnoită în harul și dragostea lui Dumnezeu.

ELSA SICHROVSKY ESTE SCRITOARE LIBER-PROFESIONISTĂ. EA TRĂIEȘTE CU FAMILIA EI ÎN SUDUL TAIWANULUI. ■

1. 2 Corinteni 5:7

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

UN LOC DE REFUGIU

„Numele Domnului este un turn tare; cel neprihănit fuge în el și stă la adăpost”.¹

Când furtunile te suflă în toate părțile și te duc de colo-colo pe aripile necazurilor și dificultăților, vino în locul Meu de refugiu până când aceste calamități au trecut. Odihnește-ți capul pe umerii Mei și privește cum te voi îngriji.

Acesta este refugiul pe care ți l-am promis – mângâierea iubirii Mele, pacea care curge din inima Mea către tine, care te umple și te învăluie și îți transportă sufletul către sferele cerești, acolo unde vezi lucrurile cu ochi noi. Ai parte de gânduri noi și înțelegi lucrurile într-un mod cu totul nou, așa cum nu ai mai făcut-o înainte.

În acele momente de liniște în care comunicăm, Eu pot să îți schimb perspectiva. Îți pot da idei noi și gânduri noi. Pot planta în inima și în mintea ta mici semințe care în timp, udate cu atenție cu Cuvântul Meu, pot crește și pot deveni copaci puternici ce vor aduce mult rod.

---

1. Proverbe 18:10